

Николай Егорович Мординов - Амма Аччыгыйа

Бастакы тобо

Күн тиит баһыгар түһүүтэ Ваня эбээтиниин биир уу баһар тимир ыаһаһы уонна синньигэс борубулуоха кылдьылардаах биир обургу, биир кыра баанкалары толору отонноотулар. Эмээхсин ыаһаһын былаатынан саба баайа олрон эттэ:

- Барахана бэрт буолсу, доҕор. Ыл, тукаам, ити обургу баанканы эн тут.

- Эйиэс! – дии түһээт, Вня түннэри хайыһан кэбистэ. – Улахан баанка кылдьыта илиибин быһа кириэ.

- Оттон үтүлүктээх туттабын дии.

- Үтүлүкпүн дыэбэр умнан кэбиспиппин ээ, - Ваня оноойук онстуммут тимир куруускатын болтуотун сиэбигэр симинэ оҕуста да, кыра баанка үрдүгэр түһүстэ. – Чэ, барыахха! Мин хойутаатым.

Дыэлэригэр тийиэхтэригэр диэри эмээхсин хаста да олорон сынньанна.

Дыэтигэр кэлээт, Ваня, таһырдыа оҕолору кытта оонньоу тахса охсоору, сиэбиттэн тимир куруускатын хостоото. Куруускатын кытта бииргэ икки үтүлүгүн оруу тардан таһаарда. Куруускатын остуолга уурда, үтүлүктэрин оронно быраҕаттаата.

Эмээхсин үөһэ тыынан баран:

- Ээ, буолаахтаатаҕа, - диэн кэбистэ уонна оронугар тийэн апгыый сытта.

- Эбээ, ити тугу эттэххиний? – диэтэ Ваня, таһырдыа тахсаары ан туттабыттан харбаан баран.

- Ээ, тукаам, эйигиттэн хоргутан сангарабын. – Эмээхсин улаҕа диэки эргилиннэ.

- Ноо, ол тобо хоргуттун? – диэбитинэн Ваня эбэтигэр сүүрэн кэллэ.

Эмээхсин тугу да сангарбакка сытта

Ваня мунаара турда:

- Тобо хоргуттаҕай? Тобо хоргуттаҕай?